ühteainust Möttetgi ei woi sinno eest ärra-keelda; sepärrast räkin ma ülles, et ma sedda ei moista; need Asjad on mul wägga immelikud, et minna neid ei tuñne. Kule, pallun ma, siis tahhan ma räkida; ma tahhan sinnult küssida, ja anna sinna mulle teäda (§. 393). Ma ollen sind nüüd kuulnud Körwakuuldes, ja minno Silm on sind näinud; sepärrast tahhan ma omma Rummalust pölgada, ja sedda kahhetseda Pörmus ja Tuhkas.

§. 397. Ja se sündis, kui Jehowa Jobiga sai räkinud, et ta ka räkis Eliwast wasto Temanni Maalt (§. 350) ja ütles: Mo Wihha on süttind pöllema sinno wasto, ja so kahhe Söbra wasto, sest teie ei olle minnust mitte räkinud, mis öige, nenda kui mo Sullane Jjob. Sepäraft wötke nüüd Wärsid ja Järad, ja minge Jjobi jure, et teie ohwerdate Pölletamisse Ohwrid (§. 43) enneste eest, ja mo Sullane Jjob

Jjob tehko Palwed teie eest, sest temmast tahhan ma Luggu piddaga, et ma teile mitte ei maksa kätte teie Jölledust möda.

§. 398. Ja Eliwas, ja Bildad, ja Sowar, Jjobi endised kolm Söbra (§. 348.), läksid ja teggid nenda, kui Jehowa neile olli räkinud, ja Jehowa piddas Jjobist Luggu, ja pöras Jjobi Wangi-Pölwe, kui ta omma Söbrade eest pallus; ja Jehowa tassus Jjobile keik mis temmal enne olli olnud (§. 337) kahhewörra.

§. 399. Ja Jjobi jure tullid keik ta Wennad, ja ta Oed, ja keik, kes tedda enne ollid tunnud, ja wötsid temmaga Leiba temma Kojas, ja räkisid ärda Melega temmaga, ja tröstisid tedda keige se Willetsusse pärrast, mis Jehowa temma peäle olli laskнud tulla; ja iggaüks andis temmale sure Rahha-Tükki ja muud Añnid,

§. 400. Ja Jehowa önnistas Jjobi wimist Pölwe weel ennam kui ta esstmest,

Eesti Vaba Rahwa Kalender 1784, lk. 18